

ตอนที่ ๑๖ บ้าเรื่องแผ่นดินไหว (ต่อ)

ท่านสาธุชนพุทธบริษัททั้งหลายและบรรดาเพื่อนภิกษุสามเณรทั้งหลาย
คาสเซทช่วงนี้เป็นช่วงที่ ๔ ของเรื่องบ้า ๆ แต่ว่าหนังสือก็เกือบจะเต็มเล่มอยู่แล้ว ถ้า
เหลืออีก ๒ คาสเซท หรืออีก ๒ ชั่วโมงแห่งการพูดก็จบ คำว่า "จบ" หมายถึงจบตอนหนึ่ง
ยังไม่จบเลย คือจะทำหนังสือเป็นเล่มไม่ได้นัก และเทปเสียงก็มี จากเทปเสียงนี้เอาไป
เขียนเป็นหนังสือ

สำหรับตอนนี้ก็ยังขอบ้าต่อไป เพราะครึ้ม ๆ เรื่องบ้า คุยเรื่องบ้านี่มันครึ้ม
ดี นี่ต่อไปเด็ก ๆ อาจะบอก "หลงตาบ้ามาแล้ว" เมื่อก่อนนี่เขียนเรื่องใช้ศัพท์ว่า
"ฤาษี" เพราะว่าเวลานั้นมันใกล้จะตายแล้วเหมือนกัน เล่าเรื่องหลงพ่อปาน คิดว่า
หนังสือมันตรงไป "ฤาษี" ไม่มีอาบัติ ถ้าตายแล้วก็แล้วกันไป บังเอิญไม่ตาย ตอนนี้นำใช้
ศัพท์ว่า "บ้า" ดีไม่ดีพวกเด็ก ๆ หรือไม่ใช่เด็กอาจจะเป็นพระก็ได้ จะเห็นว่า "ไอ้หมอ
บ้า" ไอ้เถรบ้านี่มาแล้ว ก็ตามใจ คนเราถ้าไม่บ้าก็ไม่หมดทุกข์ ถ้าบ้ามากหมดทุกข์
มาก

ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะว่าคนดีมีทุกข์มาก เพราะนิยมในเรื่องของทุกข์
คนบ้าเกลียดความทุกข์ (ขออภัยครับ เสมหะมันเล่นหนักต้องเลิกคาสเซทนี้ละ ตอนนี
ต้องพักกันแค่นี้ แล้ววันหลังค่อยต่อไปใหม่)

มาเล่าถึงเรื่องแผ่นดินไหวกันต่อไป บ้าแผ่นดินไหวตามเดิม

หลังจากคืนนั้นมากลางวันไปเที่ยว เขาก็พาไปชมสถานที่ที่ภูเขาไฟระเบิด
อะไรต่ออะไร ผมก็ไม่มีความรู้สึกสนุก เพราะคนแก่หมดสนุก เห็นว่าวัตถุทั้งหมดไม่มีค่า
ยิ่งไปฐานทัพเรือเขาเล่าความเป็นมาที่ญี่ปุ่นโจมตี (อ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์) ผมเห็นว่าการ
เกิดเป็นคนนี่มันยุ่งจริง ๆ มันมีแต่ความทุกข์ มันมีแต่ความวุ่นวาย หาความแน่นอน
อะไรไม่ได้

ในเกาะฮาวายนี้ไม่ใช่ของอเมริกัน ไม่ใช่ของคนผิวขาวเดิม ชาวเม็กซิกัน
ที่ในเกาะฮาวายแก่ใหญ่โตมโหฬารมาก ไอ้ไฮ..สูงมาก ใหญ่มาก ผู้หญิงก็เหมือนกับ
พ้อมเคลื่อนที่ แต่เขาบอกผู้หญิงที่นี้ถ้ายิ่งใหญ่อิ่งโตยิ่งสวย ความสวยเขาวัดกันด้วย
ความใหญ่โต หลังจากนั้นก็เดินทางไปแคลิฟอร์เนีย

ขณะที่เดินทางไปแคลิฟอร์เนีย ไปถึงโนน ก็มีคนมีพระมารับ ขอขอบคุณท่าน ยังไม่ขอเล่าเรื่องนี้

ต่อมาในตอนเช้าหลังจากฉันภัตตาหารเสร็จ ฉันภัตตาหารเช้าของอเมริกาก็คือกินกลางคืนของประเทศไทย รวมความว่าประเทศไทยเริ่มค่ำ ที่โนนก็เริ่มเช้า แคลิฟอร์เนียกับประเทศไทยก็เวลาต่างกันนิดหน่อย ถ้าไปที่ซิดคาโกเวลามันจะตรงกันพอดีแม้แต่นาทีของเราเที่ยงวัน ของเขาก็เที่ยงคืน ของเราค่ำของเขาก็เช้าพอดี โมงเช้าของเขาของเราก็หนึ่งทุ่ม

ฉะนั้นผมไปอเมริกาผมก็หม่ำข้าวกลางคืนของประเทศไทยทุกวัน แต่พระพุทธรูปเจ้าไม่ทรงปรับอาบัติ แต่ท้องมันจะล่อผมเช้า ผมก็ป่วยไปเดินโซซัดโซเซ สัญญาต้องเป็นสัญญา คิดถึงลูกคิดถึงหลานที่อยู่ประเทศอเมริกา เธอดีมาก ฉันข้าวเสร็จผมก็กลับมานอนพัก ตอนก่อนเพล เพราะว่าถ้ารับแขกทั้งวัน ผมก็ไม่ไหว ร่างกายก็ทรงไม่ค่อยไหว ไปพักที่วัดไทยในแคลิฟอร์เนีย

พอกลับมานอนนึกว่าไอ้แผ่นดินที่มันเป็นร่องยาวรอบโลก แล้วลมมันมาจากไหน นี่เป็นความรู้สึกจริง ๆ มันจะเป็นความเียงของผม เพราะการไปในที่นั่นมันเห็นแต่ร่องแผ่นดินมันใหญ่จริง ๆ มันมีตลอดทั้งโลกในประเทศไทยก็ไม่ใช่อะไร

พอนอนนึกเท่านั้นก็เห็นภาพพระพุทธรูปเจ้าท่านลอยอยู่ข้างหน้า ท่านถามว่า "สงสัยเรื่องลมรี ?"

ก็บอกว่า "สงสัยครับ เพราะว่าผมมีความรู้สึกว่าลมมันจะเข้าไปอย่างไร แผ่นดินมันจะไหวเพราะลมกระทบ ผมก็มองไม่เห็นว่ามันจะเข้าไปอย่างไร ลมมันจะพัดไปทางไหน ทางเข้ามันก็ไม่มี"

ท่านก็บอกว่า "ถ้ายังงั้น ตามฉันมาซิ"

ท่านก็พาไปใหม่ ไปที่เดิม ไปเรื่อยเรื่อย ไปตลอดแนวมันยาวเท่าไร มันยาวไปชนกัน บางทีมันก็ยังแยกอีก ก็แบบแม่น้ำใหญ่ ๆ มันก็แยกเป็นสาย ๆ ก็ต้นทางมันมาจากไหนก็ต่างคนต่างชนกัน มันยาวเหยียดมันใหญ่มาก ทั้งโลกมันก็มี ไม่ใช่มีเฉพาะอเมริกาและก่อนหน้าที่จะไปเป็นปีเดียวกันใช่หรือไม่ใช่ไม่ทราบ เขาบอกว่าที่แคลิฟอร์เนียแผ่นดินไหว ตึกรามพังกันระเนระนาด หมอนุกเกิด แก่ถึงได้มาถามว่าจะเป็นอย่างนั้นอีกไหมครับ ก็บอกว่าแผ่นดินอาจจะไหวได้ แต่ที่แคลิฟอร์เนียไม่พังอีกล่ะ ถ้าจะพังก็พังเองไม่ใช่พังเพราะแผ่นดินไหว นี่ตอบไปตามความรู้สึก

เมื่อไปถึงเห็นโคลนมันเดือด ดินปนน้ำ เป็นลักษณะโคลนเดือดนุด ๆ ทั่วไปหมด อากาศเดือดของมันก็เป็นไอขึ้นมา บอกว่าลมนี้มันมาจากจุดนี้ ลมมันก็มาจากไอน้ำที่มันระเหยขึ้นมาและมันเกาะตัวมาก ๆ เข้า ก็กลายเป็นลม เป็นลมกระแสใหญ่ ขึ้นมาเป็นลมใหญ่ ลมใหญ่มันก็กระแทกทางโน้นกระแทกทางนี้ ก็ถามท่านว่า

"ลมมันขึ้นมาทีละน้อย ๆ นี้ มันน่าจะไหลไปตามกระแสร่องของแผ่นดิน ซึ่งมันยาวเหยียด ไม่น่าจะมีกำลังแรง และทำไมแผ่นดินมันจึงไหวได้ ไม่น่าจะเป็นไปได้"

นี่เป็นด้านอารมณ์ความโง่ของผม ผมยอมรับ ท่านก็บอกว่า

"ลมใหญ่มันจะวิ่งไปตามสาย สายของร่องแผ่นดินแตกก็จริงแหละ แต่ที่ว่าเธอต้องคิดถึงความเป็นจริงจุดหนึ่ง ซึ่งกระแสลมแรงนี้เขาเรียกว่า 'ใต้ฝุ่น'"

ผมเรียกชื่อกับเขาไม่ถูก ใต้ฝุ่นร้อนชื้นหนาวอะไรผมก็ไม่รู้เรื่องเหมือนกัน เรียกว่าลมแรง ๆ ก็เหมือนกัน ในมหาสมุทร ถึงแม้ในประเทศไทยเราก็โดนมันมีขึ้นมาแล้ว มันพุ่งชนเรือเขาล่มไปบ้าง ดีไม่ดีเรือสินค้ามีน้ำหนักเป็นแสนตัน ยังหอบเอาไปไว้บนเกาะบ้าง พอลมบ้านเรือนโรงฟังไปบ้าง ที่แคลิฟอร์เนียฉันไปขายฝั่ง เห็นไม้ไร่หักกระเนระนาด บ้านช่องเขาพัง เขาบอกนี่ลมใหญ่ในทะเล มันพุ่งเข้ามาบ้านช่องฟัง ท่านก็เลยบอกว่า

"เธอสังเกตหรือเปล่าว่าผิวโลกมันมีความกว้างใหญ่ไพศาลขนาดไหน และลมเกิดขึ้นน่าจะลอยไปบนอากาศ แต่มันไม่ไป กลับไปที่มบ้านที่มเรือนเขาพัง ทำไมมันถึงเป็นไปได้ ก็ใต้แผ่นดินมันมีร่องแคบ ๆ ใต้ช่องที่อากาศจะลอยตัวขึ้นไปหรือความร้อนจะลอยตัวขึ้นไป ลมจะลอยตัวขึ้นไป มันก็มีน้อย คือว่าเพดานมันต่ำ ในเมื่อมันรวมตัวขึ้นมา มันขยายตัวไม่ทันอย่างในมหาสมุทรมันน่าจะขยายเร็วแสนเร็ว ไปไหนก็ได้ แต่มันไม่ไปมันรวมกลุ่มแล้วก็วิ่งไปชนบ้านชนเรือนเขา

ข้อนี้ฉันใด แม้แต่ลมที่เกิดขึ้นในช่องแผ่นดินแยกหรือที่เป็นร่องพื้นผิวที่เราตั้งอยู่ มันก็ก่อตัวในลักษณะเดียวกัน ในเมื่อมันรวมตัวกันจัด มันก็พุ่งไปชนทางโน้นบ้าง ชนทางนี้บ้างในช่องแคบจนกว่ามันจะไหลไปทั่ว ๆ ร่อง ก่อนที่จะไปความแรงของมันก็ชนกันเป็นเหตุให้แผ่นดินไหว"

ก็เลยเป็นอันว่าทราบว่าได้เจ้าลมนี้มันไม่ได้มาจากข้างนอก มันมาจาก
ไอน้ำข้างในมีความร้อนสูง และผมก็ขอร้องให้ท่านไปสำรวจความร้อน ว่าความร้อน
จริง ๆ ใต้ผิวแผ่นดิน ที่แผ่นดินเป็นร่อง ใต้ผิวลงไปนะ มันมีความร้อนขนาดไหน

ดูแล้วไอ้ไอ้... ใต้แผ่นดินนี้มันร้อนจริง ๆ มันร้อนจัดมาก ดีไม่ดีนี่เราแปลอ
เรียกว่า "**ไฟนรก**" ความจริงมันไม่ใช่ นรกไม่ได้อยู่ใต้ดิน ถ้านรกอยู่นั้น ผมไปต้องเจอ
นรกมากแล้ว

อย่างกับท่านพระครูอะไรก็ไม่ทราบ ท่านเขียนหนังสือมาถามว่า "นรกนี้
มันอยู่ใต้ดิน ไอ้ที่พูดว่านรกมันมีอีกโลกหนึ่งนะโกหก"

ความจริงผมไม่ได้โกหกท่านและก็ได้โกหกใคร ผมพูดตามหลักวิชา
ความรู้ในพระพุทธศาสนา นี่พระพุทธเจ้าก็ดี พระโบราณอาจารย์ก็ดี ท่านบอกนรกมันอยู่
ใต้ดิน ท่านไม่ได้หมายความว่าความนรกอยู่ในดิน ไอ้ที่ผมไปเจอว่าความร้อนมันอยู่ในแผ่นดิน
ในส่วนลึกใต้ผืนแผ่นดินลงไปไม่ใช่ใต้ดิน ใต้ดินนั้นก็หมายความว่า นรกที่นั่นต้องไม่มี
ดินผืนนี้อยู่ และมันอยู่ต่ำกว่า

เป็นอันว่าวันนั้นก็เลยเข้าใจตามความจริงว่าความร้อนใต้แผ่นดินมีมาก
หนัก และที่ภูเขาไฟระเบิด ก็มีความเข้าใจว่า ไอ้ความร้อนมันกัดหินไปที่ละหน่อย ๆ มัน
มีอยู่ที่ผิวมาก ว่าง ๆ มันก็พุ่งมาสักที ทำไม่ไม่พุ่งตลอด อันนี้ผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน
อย่ามาถามกันนะ ผมไม่รู้ มันไหม้จนหินละลาย ก็ต้องคิด หินละลายเปิดเป็นช่องเป็น
ปล่องให้มันไหลขึ้นมา ความจริงมันน่าจะไหลมาตลอดปีตลอดวัน มันก็ไม่ไหล ไป ๆ มัน
ก็จะไหล นี่เป็นเพราะอะไรผมไม่เข้าใจเหมือนกัน และก็ไม่อยากจะเข้าใจต่อไป ไม่ใช่
เรื่องที่น่าจะรู้

ก็เป็นอันว่าวันนั้นมีความรู้เรื่องแผ่นดินไหว ว่ามันจากกระแสของไอน้ำ
กลายเป็นลม เมื่อก่อตัวมาก ๆ ขึ้นมันก็เป็นลมพายุ ที่มทางโน้นที่มทางนี้ พื้นผิวแผ่นดิน
ที่เราอยู่ ผิวตอนไหนใกล้กับกำลังแรงของลมตอนนั้นก็ไหวมาก ถ้าอยู่ไกลก็ไวน้อยอยู่
ไกลมากความสะเทือนไม่ถึงก็ไม่รู้สึกไหว และผมก็เลยสนใจเรื่องความร้อนในใต้ผืน
แผ่นดิน ว่าความร้อนใต้ผืนแผ่นดินนี้ถ้านำมาใช้งาน เผาผลาญน้ำให้เกิดเป็นไอจะมี
ประโยชน์ต่อโรงงานมาก ก็รวมความเป็นความคิดอย่างไง ๆ ของผม

พอเลิกจากเวลานั้นมา วันนั้นไปตั้งแต่เวลา ๒ โมง มีความรู้สึกตัวขึ้นอีก ๕ นาทีพลพอดี้ ก็มีความรู้สึกเคลิ้มไปนานหน่อย ถ้าจะถามว่าไปอย่างไรก็ต้องตอบว่า เคลิ้มไปก็แล้วกัน พุดอย่างอื่นก็ไม่รู้เรื่อง ผมไม่ได้มีญาณอะไรกับเขาเนี่ย อยู่ ๆ ผมนึกขึ้นมา ผมเห็นภาพพระพุทธรูปเจ้าหรือจะเป็นเพราะความเคลิ้มก็ไม่รู้ และผมก็เคลิ้มผมเรื่อยไปตามเรื่องตามราว ก็รู้เรื่องรู้ราวมาก

อีตอนรู้มาแล้วชักเริ่มสงสัยตัวเอง ตอนนั้นที่มีความรู้สึกเชื่อมั่นว่าเป็นจริงตามนั้น พอรู้สึกตัวขึ้นมาก่อนจะฉันอาหาร "เอ้ นี่เรามีความรู้สึกอย่างนี้มันตรงกับความเป็นจริงไหม" ผมก็มีความมั่นใจว่าฝรั่งนี่เขาเป็นคนอยู่ไม่สุข เขาก็พยายามค้นคว้าหาเหตุผลตามความเป็นจริงจนได้ เวลาที่ออกไปฉันข้าว ก็พบหน้า ดร.ปริญญา นุตาลัย เธออยู่ ก็เรียกเข้าไปบอกว่า

"ดีอกเตอร์ ไอ้ที่ฝันแผ่นดินที่มันมีลมขึ้นมา เมื่อกี้ฉันไปเห็นมาแล้วด้วยอาการเคลิ้ม และปรากฏเห็นแผ่นดินมันมีน้ำโคลนเดือนปุด ๆ ๆ ความร้อนมันสูงมาก"

และ ดร.ปริญญา ก็บอกว่า "ฝรั่งเขารู้แล้วครับ"

เธอก็คิดว่าผมอาจจะคิดว่าฝรั่งยังไม่รู้ ความจริงมันไม่ใช่ ผมอยากจะพูดกับเธอก็หมายความว่าผมจะสอบดู ว่าไอ้ความเคลิ้มของผมเนี่ยมันตรงตามความเป็นจริงไหม ผมเชื่อมั่นว่าฝรั่งเขารู้จริง เธอก็ตอบว่า "ไอ้เรื่องนี้ฝรั่งเขารู้แล้วครับ"

ก็เลยบอก **"ไม่ใช่อย่างนั้น ฉันต้องการว่าฉันรู้ตรงหรือไม่ตรง ยังไง ๆ ฝรั่งรู้ไม่ผิด"**

เธอก็บอก "รู้ตรงครับ"

เธอก็พูดต่อไปตามความรู้เดิมของเธอที่ศึกษามาด้านธรณีวิทยาว่า "ลมที่เกิดขึ้นก็คือไอน้ำนี่เอง"

เธอก็พูดต่อไปตามความรู้เดิมของเธอที่ศึกษามาด้านธรณีวิทยาว่า "ลมที่เกิดขึ้นก็คือไอน้ำนี่เอง"

เธอพูดตรงเป้ง แหมผมก็ดีใจ บอกเธอดีจริง ๆ ไอ้ความรู้เคลิ้ม ๆ ของเราก็คงไปตรงกับความรู้ของฝรั่ง

นี่แหละบรรดาเพื่อนภิกษุสามเณรและบรรดาญาติโยมพุทธบริษัท ความรู้ทางพระพุทธศาสนาของเรา ถ้าเรามีความมั่นใจจริง ๆ มันก็ชนกับความจริงได้

ซึ่งเป็นหลักวิชาที่เราไม่ต้องใช้ทุนมากเลย ไม่ต้องข้ามน้ำข้ามทะเลไปเรียน ในประเทศเราเยอะไม่ต้องจ่ายเงินไทยเป็นประโยชน์กับประเทศอื่น กลับมาไม่เป็นประโยชน์ ผมก็เสียค่ายสตาจ์เหมือนกัน

ฉะนั้นการไปของผมนั้นผมคิดว่าคุ้มค่าที่บรรดาญาติโยมพุทธบริษัทออกสตางค์ให้ผม ถ้าจะถามว่าเอาเงินที่ไหนไป ปิดโธ่เอ๊ย...คนอย่างผมเป็นหนี้เขาเป็นล้าน ๆ จะมีเงินที่ไหนไป แต่การจะไปทางไหนก็อาศัยความดีของญาติโยมพุทธบริษัทเพราะว่าลูกศิษย์ลูกหลาน ผมไม่เรียกลูกศิษย์ละ ลูกหลานในอเมริกาก็ต่างคนต่างส่งมาเป็นทุนอันดับแรก และบรรดาญาติโยมพุทธบริษัทภายในประเทศเราก็เหมือนกันต่างคนต่างรู้ ต่างคนก็ต่างให้

รวมความว่าการไปคราวนั้นทุกคนต้องเสียค่าเครื่องบินกันเอง แต่ทุกคนก็ดีไปทำงานให้แก่พระพุทธศาสนา สอนกรรมฐานกันด้วยความเต็มใจ ทั้ง ๆ ที่วันเวลาเปลี่ยนแปลงไป

ก็รวมความว่าความรู้พิเศษในพระพุทธศาสนา สามารถตามฝรั่งได้ ที่ว่าตามฝรั่งได้ ถ้าจะถามว่าเราจะรู้ให้ก่อนหน้าฝรั่งได้ไหม มันคงจะได้ครับ แต่ผมไม่อยากจะรู้เพราะองค์อื่นท่านอาจจะรู้แล้วก็ได้ แต่ผมนะซีเกียจ ผมมีความรู้สึกว่าการปฏิเสธร่างกายนี้ ที่เราเห็นว่ามันไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรามันเป็นของยาก และตั้งใจจะทำให้มีความรู้สึกว่าร่างกายนี้ไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเราอยู่เสมอ ในขณะที่ใดผลอาจจะคิดว่าร่างกายเป็นเราเป็นของเรา ผมกลัวตัวผลอดตัวนี้ตั้งไป ไม่อยากเอาจิตใจไปรู้เรื่องอื่น

และความรู้อย่างนี้ก็ไม่ถือว่าเป็นเด่น เพราะผมทราบว่ามีพระในประเทศไทยที่มีความรู้ความสามารถกว่าผมเกินกว่าผมมีเยอะ ที่มีตัวมีตนอยู่เวลานี้มีเยอะ ความรู้อย่างที่ผมรู้นี้ ผมบอกเบ็ด ๆ นี้ มันเปิดจริง ๆ สำหรับท่านพวกนั้น ท่านพวกนั้นท่านมีความรู้ความสามารถดีกว่าผมเยอะ ถ้าผมจะนำความสามารถไปเทียบกับท่าน ผมก็เป็นเบ็ดนั่นเอง แต่ว่าจะถามว่าใครผมจะบอกได้ยังไง ในเมื่อตัวท่านเองท่านไม่พูดตัวท่านเองท่านไม่บอก และผมไม่ใช่ตัวท่านผมจะบอกได้ยังไง

จะถามว่า "เป็นการกีดกันความดีกันหรือ ?"

จะกีดกันทำไม ทุกคนต่างช่วยกันจรรโลงพระพุทธศาสนาให้คงตัว เราไม่ต้องการให้พระพุทธศาสนาสลายตัว ถ้าเราจะปิดกันก็เป็น การช่วยกันกลั่นแกล้งทำพระพุทธศาสนาสลายก็แล้วกัน

ฉะนั้นขอบรรดาญาติโยมพุทธบริษัทและเพื่อนภิกษุสามเณรทุกท่านที่มีความสนใจ เวลาท่านไปหาพระอะไร ท่านก็สังเกตเอาเองก็แล้วกัน การฝึกของท่านจากวิชาหลักสูตรเปิด ๆ ที่ผมให้ ก็ต้องใช้กำลังใจนิดหน่อย ถ้าอยากจะรู้อะไร อย่ารู้เอง ทำใจให้สบายว่างจากกิเลสชั่วคราว ถ้าจิตว่างจากกิเลสมีขึ้น ให้ตั้งใจถามพระท่านที่ว่าพระในประเทศไทยนี้ที่แท้จริง ๆ มีความสามารถเลิศกว่านี้ มีที่ไหนบ้าง และท่านผู้นั้นอยู่ที่ไหน มีอายุเท่าไร มีรูปร่างหน้าตาเป็นยังไง ชื่ออะไร มีความสามารถขนาดไหน วิชาสาม หรืออภิญาหก หรือปฏิบัติสมาธิญาณ อันนี้ท่านอาจจะรู้ได้ทันที แต่ว่าจงอย่าใช้ความสามารถของตนเองนะ ให้เป็นความสามารถของพระท่าน เท่านั้นพอ

หากจะย้อถามผมว่า "รู้ใหม่ เห็นใหม่ ?"

ก็ตอบว่า "บางท่านผมรู้ ไม่งั้นผมจะพูดได้อย่างไร"

แต่ก็น่าเสียดายพระที่พอจะพูดกันได้ท่านก็ตายไปหลายองค์ ท่านที่ตายไปหลายองค์เป็นพระที่มีความสามารถชั้นเลิศ ท่านเลิศทั้ง ศีล สมาธิ ปัญญา ผมขอพูดไว้แค่นี้ละ เลิศทั้งศีล ทั้งสมาธิ ปัญญา ซึ่งผมเองไม่สามารถจะตามเข้าไปใกล้แม้แต่เงาของท่าน น่าเสียดายที่ท่านตายไปเสียแล้ว และที่อยู่นี้ก็ยังมี ผมจะพูดได้ยังไงละ

ก็รวมความว่าท่านใช้ความรู้ที่มีน้อย ๆ ของท่านเข้าไปพิสูจน์แล้วไปนมัสการท่าน อย่าลืมนะว่าพระพวกนี้ท่านไม่นินทาใคร ไม่เมาในความรักในระหว่างเพศ ไม่ติดในสี่สังวรณะ ไม่เมาในความโลก

แต่ก็อย่าลืมนะเครื่องสังเกต พระที่ไม่เมาในความโลก คนชอบเอาเงินเอาทองใช้ไปถวายอยู่เสมอ นี่เขามาถวายเป็นปกติจนกระทั่งมากมาย เพราะอะไร ก็เพราะว่าจิตท่านบริสุทธิ์ ท่านไม่เมา ท่านไม่โลก ถ้ามีความเมา มีความโลก คนให้แล้วเขาก็ทำ ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะว่าพวกนี้ไม่มีคำว่าพออยู่ในใจ จะหาความพอไม่ได้ ตะเกียกตะกายอยากได้อยู่เสมอ ใจตัวกิเลสมันตัดความดี ญาติโยมเวลานี้ก็หาคนโง่ยาก เวลานี้คนฉลาดเยอะถามว่าคนโง่จะมีไหม ก็ต้องตอบว่ามี แต่ผมไม่ค่อยจะพบคน

โง่ พบที่ไรเป็นคนฉลาดทุกที ท่านฉลาดอย่างนี้เราตัมท่านไม่ได้ ท่านจึงมีความฉลาด เมื่อความฉลาดมีท่านจึงเลือกเนื่อนาบุญที่ดีควรจะหว่านพืช

ที่พระพุทธเจ้าบอกว่า **"พระสงฆ์เป็นเนื่อนาบุญของโลก"** ท่านก็ยังไม่บอกอีกว่า "การหว่านพืชเพื่อหวังผล จะต้องเลือกเนื่อนาดี ๆ ถ้าหว่านในที่ดอนเกินไป ฝนแล้งน้ำเลี้ยงไม่ถึงพันธุ์พืชตายขาดทุน ถ้าหว่านในที่ลุ่มเกินไปน้ำท่วม พันธุ์พืชตายขาดทุน ถ้าหว่านในที่พอดี ๆ ฝนก็ไม่แล้งเกินไป ไม่ตกหนาเกินไป น้ำพอดีพืชก็งามมีกำไร"

ข้อนี้ฉันใด การบำเพ็ญกุศลทำบุญในพระพุทธศาสนาก็เหมือนกัน เวลาที่ญาติโยมฉลาด ถึงเวลาทอดกฐิน อะไรก็ดี ออกมาจากกรุงเทพ ฯ กั้นพรีบ ๆ ถึงเวลาทอดกฐินในกาลนั้น ไส้โฮ...ไปทางไหนวันไหน ก็เจอะแต่รถกฐินเป็นขบวนใหญ่ ท่านวิ่งไปไกลแสนไกล โนน.. ผังแม่น้ำโขงท่านก็ไป ไกลเขตแดนด้านเหนือจะสุดประเทศไทย ท่านก็ไป ได้สุดท่านก็ไป ท่านไปกันถึงที่สุด

ไ้การไปแบบนี้มันต้องเสียค่าพาหนะ ค่าอาหารมาก ค่าใช้จ่ายสูงมาก ตัวท่านผู้ไปเองก็ไม่มีความสะดวก ต้องนั่งแกร่วไปในรถ ไปถึงที่พักก็ไม่แน่ว่าจะพักที่ไหน ที่พักดีหรือไม่ดีก็ไม่ทราบ บางทีก็ต้องนอนกลางดินกินกลางทราย ที่พักไม่พอก็ต้องปูเสื่อกับพื้นแผ่นดิน กางเต็นท์บ้าง ท่านก็ไปกัน การไปอย่างนั้น ท่านไม่ได้ไปเพราะความโง่ ท่านไปเพราะความฉลาด

ถ้าจะถามว่า **"วัดใกล้บ้านท่านไม่มีหรือ"**

ก็เป็นอันว่าท่านผ่านวัดไปเลยร้อยวัด และทำไมจึงไม่แวะ ที่ไม่แวะเพราะยังไม่ทราบว่าวัดที่ผ่านไปได้พอที่เขาจะทำบุญไหม อาจจะได้แต่เขายังไม่รู้ หรืออาจจะได้เกินไปเขาทำบุญไม่ไหว หรือกำลังดีหย่อนไปทำบุญไม่ได้ คือไม่พอดีกับกำลังใจ เพราะการทำบุญนี้มีความสำคัญ คือผู้รับกับผู้ให้ต้องผสมผสานกันเป็นอย่างดี

ฉะนั้นการที่บรรดาญาติโยมพุทธบริษัทตามที่กล่าวนี้ท่านไป ก็ควรจะโมทนา โมทนาคือการยินดีด้วย เราไม่ได้ไปกับท่าน เราก็แย่งความดีที่ท่านมาหน่อย ท่านไม่แหงน นั่นคือดีใจกับความดีที่ท่านมีความพยายาม

เป็นอันว่าเวลาที่เหลืออีกครึ่งนาที ความรู้กระทบจิตนี้ขอบรรดาเพื่อน ภิกษุสามเณรและญาติโยมพุทธบริษัทไม่ต้องไปตั้งใจเพื่อรับการกระทบ ตั้งใจอย่าง

เดียวคือศีลบริสุทธิ ตัดโลภะ ความโลภ ด้วยการคิดที่จะให้ทาน และกัระงับนิรณ ๕
ประการอย่าให้กวนใจ ทำกำลังใจให้ทรงไว้ซึ่งพรหมวิหาร ๔ รักษากำลังใจดีด้วยการ
ภาวนาตามเวลา ทำปัญญาให้เข้าใจตามความเป็นจริง และทรงอารมณ์สมาธิไว้ให้จิต
นิ่ง ๆ ว่างจากกิเลส โดยจับพระรูปพระโคมขององค์สมเด็จพระบรมโลกเชษฐาคือ
พระพุทธเจ้า ถ้าไม่รู้จักพระพุทธเจ้า ท่านที่รับฟังอยู่นี้ท่านรู้จักภาพพระพุทธเจ้าหมด

สำหรับคนที่ยังไม่รู้จักภาพพระพุทธเจ้าก็จับพระพุทธรูปองค์ใดองค์หนึ่ง
ถ้าเรามีความรักให้เห็นเป็นปกติอยู่ในอก หรือเห็นเป็นปกติอยู่ในสมอง หรือเห็นปกติที่
ลอยข้างหน้า ลอยข้างบนก็ได้ยังไงอย่างหนึ่ง จับภาพให้ชัดเจนแจ่มใสตามกำลังที่จะ
ฟังทำได้ และมีความพอใจในภาพที่ในขณะเห็นเพียงเท่านี้ อารมณ์สัมผัสของจิตแบบนี้
จะปรากฏกับท่านทุกขณะที่ท่านปรารภณา

เวลานี้หมดเวลาจะพูดเสียแล้วครับ สัญญาณบอกเวลา ๒ เครื่องบอกว่า
"หมดเวลาแล้ว" ขอลาก่อน ขอความสุขสวัสดิ์พิพัฒนามงคลสมบุญพูนผล จงมีแต่
บรรดาท่านพุทธศาสนิกชนและบรรดาเพื่อนภิกษุสามเณรผู้รับฟังทุกท่าน

สวัสดิ์